

עת"א 17265/07/18 - מוחמד דגמש נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17265-07-18 דגמש נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני	כבוד הנשיא רון שפירא
עותר	מוחמד דגמש ע"י ב"כ עו"ד קובי טולדו
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירתו של העותר, אשר הינו אסיר פלילי המרצה מאסר של שנה החל מיום 8.4.18 בגין עבירת תעבורה ועבירות רכוש ומסווג בקטגוריה ב/2, במסגרתה מבוקש להורות למשיבים לשלבו בסבב חופשות.

העותר טוען כי סיים לרצות רבע מתקופת מאסרו, כי הוא אסיר חיובי וכי בקשתו ליציאה לחופשות נשללה ללא סיבה סבירה. נטען כי זהו מאסרו הראשון והוא עומד בקריטריונים ליציאה לחופשות.

המשיבים טוענים כי בקשתו של העותר נדחתה בשל חמ"ן שלילי ועדכני בעניינו. נטען כי חופשה היא טובת הנאה המוקנית למי שמתנהג ללא רבב בין כותלי הכלא ובמקרה זה קיים חומר סודי של מודיעין שב"ס וכן מענה גלוי של משטרת ישראל המצטרפת להתנגדות ליציאתו של העותר לחופשה. על כן, נטען כי יש לדחות את העתירה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי נכון לעת הזו אין מקום להתערב בהחלטת שב"ס שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

הבסיס החוקי להחלטת המשיב לעניין חופשה הינו פקנ"צ 04.40.00 אשר עניינה חופשות אסירים (להלן: "פקודת הנציבות" או "פקנ"צ"). פקודת הנציבות העוסקת בחופשות אסירים קובעת כי חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת

הנאה הנתונה לשיקול דעתו של המשיב [סעיף 2 לפקודה; ראו גם: רע"ב 3851/14 אבו עינים נ' שב"ס (30.05.2014)].

העותר אמנם נמצא בקטגוריה ב/2 ולכאורה ניתן לאשר יציאתו לחופשה, אך בעת שקילת בקשה לאישור חופשה, על המשיב להביא בחשבון גם את מידת הסכנה הנשקפת לציבור או לאסיר במהלך החופשה. יודגש כי חובת שב"ס לפעול כך שלא יגרם סיכון לציבור או לאסיר עצמו אם יצא לחופשה. בהתאם, גם התנהגות אסיר היא, ככלל, תקינה הרי שלא ניתן לאשר יציאה לחופשה אם נשקפת סכנה לציבור או לאסיר מעצם יציאתו לחופשה.

בעניינו של העותר קיים מידע סודי עדכני שעניינו סכסוך עם גורם אחר. המידע מצביע על סיכון לציבור ככלל ולגורמים נוספים מזוהים מעצם יציאת האסיר לחופשה. המשיב טרם הספיק לבדוק לעומק את המידע, אך לעת הזו, לאור המידע הקיים והתנגדות משטרת ישראל ליציאה לחופשה. בנסיבות אלו לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיבים שהינה סבירה ומושתתת על מידע מודיעיני ושיקולים שחובת שב"ס והמשטרה לשיקול לעת בחינת בקשה של אסיר לצאת לחופשה.

על כן, העתירה נדחית.

בד בבד עם דחיית העתירה אוסיף כי ראוי הוא שהמידע שבבסיס החלטת שב"ס יבחן לעומקו, לרבות בדרך של אימותו עם גורמים נוספים, באופן שיאפשר לשיקול שוב את עניינו של העותר בתוך פרק זמן סביר. ראוי כי הבחינה של המידע וקבלת החלטה מתאימה תערך בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ג' אב תשע"ח, 15 יולי 2018, בהעדר הצדדים.